

بررسی محتوایی کتیبه‌های رواق‌های ساخته شده در حرم رضوی در عصر تیموری و صفوی

*مهناز شایسته‌فر

چکیده

تاریخ هر کشوری مخزن زندگی انسان‌ها و تمامی روابط انسانی، هنری، مذهبی و غیره می‌باشد. تاریخ ایران نیز سرکشی‌شده در مقتدر ایران چون تیموری و صفویه را در خود دارد که در بزرگ‌ترین مکان مذهبی ایران، حرم مطهر امام رضا^(ع)، دارای آثار بسیاری هستند. رواق‌های ساخته شده در عصر تیموری و صفوی از جمله مهم‌ترین اجرایی معماری ایران است که در حرم مطهر امام رضا^(ع) واقع‌اند و آنان آثار مکتوب مذهبی و هنری متفاوتی دارند که این تفاوت از بانیان آنان نشست می‌گیرد. هائف این نوشتار بررسی تفاوت‌ها و اشتراک‌های رواق‌های دو دوره تیموری و صفویه است. روشن بررسی این گونه است که محتوای کتیبه‌ای قرآنی مفهوم‌بایی شده‌اند و کتیبه‌های دعایی و اشعار فارسی با هم تطبیق داده شده‌اند. تابوانیم سؤال اصلی نوشتار را بررسی کنیم. با بررسی‌های انجام‌شده، یکی از نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که در دوره تیموری توجه بیشتری به مضامین قرآنی مسی‌کردن اما در دوره صفویه تزیین هنری بیشتر از مضامین قرآنی نمود دارد.

کلیدواژه:

سیره رضوی، کتیبه‌های قرآنی، دعایی، حدیثی، اشعار فارسی، تیموری، صفویه، رواق حرم امام رضا^(ع)

تاریخ پذیرش: ۹۲/۰۸/۳۰

تاریخ دریافت: ۹۲/۰۷/۱۲

shayesteh@modares.ac.ir

*. دانشیار گروه هنر اسلامی دانشگاه تربیت مدرس

مقدمه

تاریخ طولانی ایران زمین تاکنون فرمانروایان زیادی به خود دیده است. سلسلهٔ تیموری و صفویه از جمله آنان می‌باشند. به گواهی تمام مورخان، این دو دوره از نظر عظمت و گستردگی حوزهٔ نفوذ، دارای آثار هنری بسیار هستند.

تیمور (بنیان‌گذار دورهٔ تیموری) دوستدار پرشور معماری و نوشه‌های تاریخی و حامی مذهب بود. او در ملازمات خود، صوفیان و علماء را مورد عنایت قرار می‌داد، تیمور سنی‌مذهب بود و به اهل بیت پیامبر (ص) (شیعیان) توجه خاصی داشت. در قلمرو معماري، از ساخت و پرداخت آثار و عمارت‌پشتیبانی کرد (تاسکستان و دیگران، ۱۳۸۴: ۲۸). در مقابل، شاه اسماعیل (بنیان‌گذار دورهٔ صفویه) پس از ورود به تبریز، مذهب شیعه را مذهب رسمی دولت اعلام کرد (تاریخ ایران، ۱۳۸۰: ۱۱). به‌طور کلی روند معماری در این دورهٔ فراز و نشیب‌های بسیاری دارد زیرا معماری در مدت ۱۲ سال بین مرگ طهماسب و جلوس شاه عباس اول دچار رکود و کسد شد، اما جلوس شاه عباس بر تخت سلطنت وضع نامطلوب معماری ایران را که به مدت یک سده آنرا فراگرفته بود، کاملاً دگرگون ساخت. دستاوردهای او در این زمینه آثار ایرانی را (گرچه دیرتر) هم‌سنگ با تولیدات معماری عثمانیان و مغولان هند کرد (همان: ۴۱۸)؛ اما این فراز و نشیب در دورهٔ تیموری کمتر دیده می‌شود.

زیبایی معماری تیموری شدیداً متکی بر ایجاد غیرعمدی رواق‌های یکنواخت است که گهگاه به‌وسیلهٔ سردر بسیار بلند ایرانی یا گنبدی پیازی شکل از یکنواختی بیرون می‌آید (گلمبک و ویلبر، ۱۳۷۴: ۱۱۵). دورهٔ تیموری از نظر زمانی مقدم بر صفوی است با این حال، دورهٔ تیموری در روند معماری خود دچار تغییر و تحول بوده است اما دورهٔ صفوی چنین به‌نظر نمی‌رسد.

در دورهٔ تیموری، خط ثلث جایگزین کوفی و خطوط تزینی گچ‌بری دورهٔ ایلخانی شد. علاوه بر این، در کتیبه‌نویسی ثلث، خطوط بنایی، معقلی و هندسی برای آراستن بناهای دورهٔ تیموری به کار رفته‌اند. مضامین آنها معمولاً آیه‌های قرآنی، احادیث نبوی، اسماء‌الله و

نام ائمه معصومین^(۴) است؛ اما در دوره صفویه بناهای مذهبی با خطوط ثلث، نسخ، نستعلیق و خطوط دیگر تزیین شدند (مکنی نژاد، ۱۳۸۸: ۳۴ – ۳۳).

یکی از مجموعه‌هایی که در هر دو دوره بسیار مورد توجه معماران و حامیان هنر و مذهب ایران بود، مجموعه حرم امام رضا^(۵) است که آثار بی‌نظیری از معماری بنا و تزیین‌های دو دوره تیموری و صفوی در آن دیده می‌شود. در این مقاله سعی بر آن است تا با توجه به ویژگی‌های معماری و تزیین‌های هر دو دوره در این بنا به بررسی تزیین‌های کتیبه‌ای رواق‌های اطراف حرم رضوی که در دوره تیموری و صفوی ساخته و تزیین شده‌اند پردازیم.

بررسی ویژگی‌های معماری و تزیین‌های تیموری و صفویه

معماری مذهبی ایران در سده شانزدهم م/دهم ق و هفدهم ق/یازدهم ق صفوی همچنان تحت تأثیر قواعد و اصول ساختمان‌های بزرگ با یک پلان مرکزی و اصول و قواعد مساجد و مدارس با چهار ایوان قرار داشت. فن ساختمان‌سازی در دوره صفوی از این نظر به یک «ترکیب واقعی ایرانی» دست یافت زیرا قواعد و اصول ساختمان‌سازی سرزمین‌های شرق تیموری (خراسان و ماوراءالنهر) با سنت غرب ایران (مثلاً از اصفهان مایه گرفته بود) هماهنگ شد (روبرتوف و اسکارچیا، ۱۳۸۴: ۶).

در معماری تیموری اغلب یک سلسله طاق به جای دیوار به کار رفته است. این سلسله طاق‌های جناغی، به صورت طاق‌نمایه‌ای صحن یا حیاط را در بر می‌گیرد. این نوع طاق‌ها، مانند آنچه در اطراف صحن مساجد دیده می‌شود، ممکن است باز یا اینکه مانند طاق‌نمایه‌ای بنا بسته باشند. در دوره تیموری، ارزش بنای بستگی به تزیین داشت و این دوره، نقطه اوج استفاده از کاشی معرق در تزیین است. تلفیق کاشی معرق با آجر از دیگر روش‌ها است. در دوره تیموری، استفاده از آجر و سفال لاعب‌دار و کاشی هفت‌رنگ از جمله فنون و روش‌های تزیین معماری است. یکی از ویژگی‌های تزیین دوره تیموری تکرار و تقسیم طرح‌ها و نقش‌ها در اندازه‌های کوچک‌تر است که احتمالاً برای نشان دادن عمق و حرکت در یک دنیای دو بعدی است (علام، ۱۳۸۲: ۲۸ و ۳۰ – ۳۲). استفاده از کاشی معرق و هفت‌رنگ برای

تزيين در دوره صفویه نیز رونق فراوان یافت؛ به طوری که ساختمان‌های مذهبی این دوره اعم از گنبد، ایوان، طاق‌نما، سردر ورودی و حتی مناره‌ها، با کاشی آراسته شد (کیانی، ۱۳۷۷: ۱۰۵). از روش‌های دیگری که در این دوره رواج کامل یافت کاشی معقلی است که جزء راحت‌ترین و کم هزینه‌ترین روش‌های تزيينی در معماری ایران است (مکنی‌نژاد، ۱۳۸۸: ۴۱ - ۴۰).

عنصر دیگری در تزيين معماری، رنگ است که در دوره تیموری، رنگ‌ها متتنوع شدند و رنگ‌های لاجوردی، فیروزه‌ای سبز (سیر و روشن) سفید، اکرولاکی (قهوه‌ای روشن) به ترتیب کاربرد بیشتری را در تزيين‌های این دوره داشتند. اما در دوره صفویه طیف گسترده‌ای از رنگ‌های مختلف از جمله لاجوردی، فیروزه‌ای، زرد، سفید، سیاه، قرمز لاکی، سبز، قهوه‌ای و بادمجانی دیده می‌شوند. از میان رنگ‌ها، لاجوردی فیروزه‌ای و زرد جایگاه خاصی پیدا می‌کنند (همان: ۳۵ و ۴۵).

خلاصه اینکه در تزيين‌های دوره تیموری، رنگ عامل وحدت است. علاوه بر این، انتقال هنرمندان از مناطق دیگر عامل وحدت شد؛ اما مهم‌ترین و اساسی‌ترین دلیل یکپارچگی و شباخت طرح‌ها در گستره وسیع سرزمینی دوره تیموری، وجود اشتراک دینی است اما انسجام و وحدت در دوره صفویه وجود ندارد با اینکه حجم اینها نیز گسترده نیست. بیشتر در اصفهان مرکز است و یکی از مهم‌ترین نوآوری‌هایی که در زمینه هنر معماری و شهرسازی صورت گرفت ایجاد طراحی شهری بود (همان: ۳۶).

بررسی تزيين‌های کتبیه‌ای رواق‌های دوره تیموری و صفویه

رواق به عنوان یکی از اجزای معماری، از ویژگی‌های معماری دوره تیموری است. در ادامه با رواق‌های دوره تیموری و صفویه آشنا می‌شویم و آنها را با معیار کتبیه‌های قرآنی، حدیث و دعایی انتخاب و بررسی می‌کنیم. به علت تقدم زمانی، از تیموری شروع و ملاک دوم در بررسی فوق، تعداد آیه‌های قرآنی در رواق‌های مذکور است.

رواق از نظر لغوی به معنی: پیشگاه خدا، پیشاخانه؛ ایوانی که در مرتبه دوم ساخته شود و ساییان ذکر شده است (معین، ۱۳۸۹: ۱۶۸). رواق به فضاهای سرپوشیده ستون‌دار یا متشکل از چشمۀ طاق‌های گفته می‌شود که در طرفین صحن یا میانسرای مساجد یا اماكن مذهبی ساخته می‌شود. دهانه این‌گونه فضاهای را به صحن است و در ورودی مسجد را به شبستان یا گبدخانه متصل می‌سازد (کیانی، ۱۳۷۷: ۱۹). رواق‌ها در اطراف صحن هستند که برای عبادت مردمان در نظر گرفته شده‌اند؛ مواد ساخت آنها در بسیاری از موارد یکسان می‌باشد؛ همه آنها از سنگ‌های مرمر پوشیده شده‌اند. از ارتفاع آنها تا ارتفاع ۱/۵ متر سنگ و به طور متداول از ازاره به بالا آینه‌کاری شده‌اند (مشهدی‌محمد، ۱۳۸۳: ۱۳۰). در حال حاضر حرم مطهر رضوی را ۲۶ رواق در برگرفته است.

در این بخش، رواق‌های دو دورۀ تیموری و صفوی را به صورت دو به دو با یکدیگر مورد بررسی قرار می‌دهیم. همان‌گونه که پیشتر نیز اشاره شد، مینا، بررسی تعداد کتبه‌های قرآنی مورد استفاده در رواق‌ها است.

رواق‌های دارالحفظ و دارالفیض

دارالحفظ اولین رواق از دورۀ تیموری مورد بررسی قرار می‌گیرد که آیه‌های قرآنی بیشتری در آن نگاشته شده است. بنای دارالحفظ به وسیله گوهرشاد آغا همسر میرزا شاهرخ پسر امیرتیمور گورکانی ساخته شده و تاریخ بنای آن اوایل قرن نهم هجری و در جنوب حرم واقع شده است (سعادت، ۱۳۵۵: ۲۵) که طول رواق ۱۸ متر و عرض آن ۸/۶۵ و ارتفاع آن تا زیر سقف ۱۲/۸ متر و با محاسبه فضاهای جانبی، مساحت آن به ۲۱۷ مترمربع می‌رسد (مشهدی‌محمد، ۱۳۸۳: ۱۶۰). این رواق از طرف شرق با حرم مطهر، از طرف شمال با دارالسیاده، از غرب با مسجد گوهرشاد و از طرف جنوب شرقی با رواق دارالسلام ارتباط دارد. رواق دارالحفظ هفت صفحه دارد که سه صفحه آن به طرف دارالسلام، سه صفحه دیگر به طرف دارالسیاده و یک صفحه آن به طرف گوهرشاد است. این رواق از قدیم، محل

تجمع حافظان قرآن و انجام مراسم خاص تلاوت کلام الله مجيد است (عطاردي، ۱۳۷۱، ج ۱: ۱۶۵)، چون اين رواق به ايوان دارالسياده مسجد گوهرشاد نيز متصل است که به وسiele دالاني از صحنه مسجد گوهرشاد منشعب مي شود (همان: ۱۶۶).

در مقابل، رواق دارالفیض از جمله رواق‌های دوره صفویه است. دارالفیض در پشت سر مبارک امام رضا^(ع) واقع شده و متصل به حرم مطهر است، به اين صورت که صفة جنوبي آن (معروف به صفة شاه طهماسبی)، داراي گذرگاهی وسیع است و در طرفین آن، در گذرگاه کوچک نيز قرار دارد که رواق را به حرم مرتبط می‌کند. صفة شمالی دارالفیض که به قرینه صفة جنوبي است، رواق را به توحیدخانه ارتباط می‌دهد. برخی مورخان (مانند مرحوم فیض‌کاشانی در عصر صفویه) بر این عقیده‌اند که این رواق ممکن است همزمان با توحیدخانه ساخته شده باشد زیرا به آنجا متصل است. صفة غربی رواق نيز حد فاصل بین دارالفیض و دارالشكرا است. دارالفیض ۱۴/۳۰ متر طول، ۷/۲۰ متر عرض و ۹/۶۰ متر ارتفاع دارد. مساحت آن با محاسبه فضاهای جانبی به ۱۱۲ مترمربع می‌رسد (Agrazav.org).

این رواق از شمال به حرم مطهر و از شرق به گبند الله وردی خان و از غرب به رواق دارالشكرا ارتباط دارد. کف رواق از سنگ مرمر ابری پوشیده شده و از ارتفاع ۱/۶۷ متر از سنگ مرمرسفید است. دیوارهای اطراف رواق از بالا تا سقف مقرنس می‌باشد. کاشی کاری معرق با نقوش اصیل و زیبا و ۹۸ شمسیه کوچک و طریف مزین به اسماء الله و طرحی به صورت یک محراب تعییه شده بر دیوار طرف شرق است^۱ (عطاردي، ۱۳۷۱، ج ۱: ۱۹۹). رواق دارالحفظ از آثار دوره تیموری، آیه قرآنی دارد و رواق دارالفیض از دوره صفویه، ۱۴ کتیبه قرآنی دارد، در قیاس با رواق دارالحفظ چندان تفاوتی از نظر قرآنی ندارد. در بررسی رواق‌های دو دوره، کتیبه‌های قرآنی مدنظر است. استفاده از قرآن در مکانی چون حرم مطهر امام رضا^(ع) حائز اهمیت است و می‌توانیم به نتایج قبل توجه دست بیابیم که

۱. دارالفیض از جنوب به حرم مطهر و از غرب به رواق الله وردی خان راه دارد و دارای کتیبه‌هایی با مضامین قرآنی، اسماء الحسنی و اشعار می‌باشد.

روند حکاکی کتبه‌های قرآنی از دوره‌ای به دوره دیگر تفاوت دارد. رواق دارالحفظ با مساحت ۲۱۷ مترمربع، بزرگ‌ترین رواق در بین رواق‌های صفویه و تیموری است.

رواق دارالحفظ دارای کتبه‌های قرآنی حدیثی، دعایی، اسماء‌الحسنی و اشعار فارسی می‌باشد. برای ورود به حرم مطهر از دالانی عبور می‌شود که در آنجا آیه اذن دخول یا سورة احزاب آیه ۵۳ نگاشته شده و مضمون آن اجازه ورود است. کتبه‌های بعدی شامل آیه ۲۳ سوره شوری به معنا بدون اجر بودن رسالت پیامبران، ظلم و ستم نکردن (شعراء / ۲۲۷)، اطاعت کردن از اولی امر (نساء / ۵۹)، طعام دادن یتیمان (انسان / ۷)، اهمیت جهاد در راه خداوند (نساء / ۹۵)، اهمیت تصرع به درگاه باری تعالی (آل عمران / ۸)، اشاره به رزاقی خداوند و توکل کردن بر او (طلاق / ۳)، برتری خداوند و تسليم بودن در مقابل او (نمل / ۳۱ - ۲۹) و پیروزمند بودن خداوند (مائده / ۵۶) را یادآوری می‌نماید و در ادامه، به اهمیت نماز و زکات (مائده / ۵۵) اشاره می‌کند. متذکر شدن عدم شرك و برتری خداوند (قصص / ۸۸)، اهمیت توکل بر خداوند (تعابن / ۱۳)، پاداش دادن متقيان (شعراء / ۹۰) و باز هم به پاداش دادن متقيان در بهشت (زمر / ۷۳) اشاره دارد. همچنین خداترس بودن را از ویژگی‌های مؤمن بر می‌شمارد. بالاخره در (مؤمنون / ۱۱۸) بخشنده‌گی خداوند و آفاضه خیر از پرتوی خداوندی اشاره می‌کند (نور / ۳۶) (تصویر ۱).

تصویر ۱. رواق دارالحفظ ورودی به حرم مطهر

رواق دارالفیض نیز دارای ۱۴ کتیبه قرآنی است و در اینجا به هشت مورد پرداخته می‌شود.
 کتیبه‌های نزدیک گند که با سوره‌های مبارکی چون کوثر و حمد و تمامی اسمای اعظم خداوند
 متعال که در داخل ستاره‌ها نوشته شده‌اند. در مایین رواق دارالفیض و رواق اللهورودی خان
 نیز با هنر منبت‌کاری تزیین شده است. در بالای در ورودی به گند اللهورودی خان، کتیبه‌ای
 به خط ثلث که در آن سوره مبارکه الشمس با مضموم گردش روز و شب نوشته شده است.
 سوره مبارکه صحي، کوثر و حمد در نزدیک گند نگاشته شده‌اند. مضمون سوره صحي نیز
 درباره اهمیت روز و شب که نشان از قدرتمندی خداوند است و سوره کوثر نشانگر اعطای
 مقام شفاعت به پیامبر^(ص) و سوره حمد یاری خواستن از خداوند و ستایش اوست.

در حاشیه در ورودی به حرم مطهر، آیه هفتم سوره واقعه با مضمون نیکو حال بودن اصحاب
 یمین، در بالای طاق در کوچک به طرف حرم، آیه ۱۹۷ سوره بقره با مضمون برتری تقوا و
 خداترس بودن و در دیوار جنوبی این رواق، آیه ۲۸۵ سوره بقره با مضمون ایمان داشتن به
 خدا و پیامبر، در بدنه دیوار وسط طرف راست، آیه ۴۵ سوره حجر با مضمون پاداش اهل
 تقوی و در طرف چپ، آیه ۳۳ سوره ق با مضمون خاشع بودن در مقابل خداوند، مزین
 شده است (تصویر ۲).

تصویر ۲. رواق دارالفیض، به سمت در ورودی به حرم مطهر

اما از نظر کتبه‌های حدیثی، دارالحفظ دارای دو حدیث با مضمون مدح و منقبت ائمه اطهار^(۴) و حدیث بعدی حدیث شریف «سلسلة الذهب» منسوب به امام رضا^(۵) با این مضمون که: «توحید، دژ محکم من است، هر کس آنرا بگوید، داخل حصار من شده و از عذاب من در امان است.»^۱ یک حدیث دعایی به خط ثلث در همان کاشی در حاشیه به خط ریز در طرف چپ با مضمون: «ای اجابت‌کننده دعاها، ای نادیده گیرنده خطاهما و ای عالم الغیب» نوشته شده است؛ اما در رواق دارالفیض بر خلاف رواق دارالحفظ کتبه حدیثی وجود ندارد. از گروه دیگر کتبه‌ها شامل اسماء‌الحسنی، در قسمت شمالی دارالحفظ در حاشیه در ورودی به حرم مطهر روی کاشی‌های چینی‌نمای سنجری با خط نسخ جلی نوشته شده:

بسم الله الرحمن الرحيم هذه الروضة المكرمة المطهرة لمولانا الإمام المعصومين
الشهيد المظلوم الرضا على بن الكاظم موسى بن الصادق جعفر بن الباقر محمد بن زين العابدين
على بن الشهيد بكر بن الحسين أخ الحسن بن علي بن أبيطالب وامام المتقيين ووصي رسول
رب العالمين محمد بن عبدالله ابن عبدالمطلب صوات الله عليه وعلى آله الطيبين الطاهرين
واصحابه المنتخبين ورحمة الله وبركاته.

در این قسمت چند کتبه به خط ثلث توسط «مرحوم حاج میرزا احمد زنجانی» از خطاطان معاصر نوشته شده: «یا مجیب الدعوات، یا غافر الخطیئات و یا عالم الغیب و الشهاده العزیز الحکیم» که قسمتی از دعای جوشن کیم است. در رواق دارالفیض نیز یک کتبه دعایی از دعای معروف جوشن کیم^۲ در زیر کتبه بالای طاق با مضمون یاد کردن تمام صفت‌های خداوندی به جهت ستایش از اوست نوشته شده است.

علاوه بر کتبه‌های قرآنی، حدیثی و دعایی، ۴۲ بیت از اشعار فارسی در مدح امام رضا^(۶) در رواق دارالحفظ نگاشته شده، این اشعار به خط نستعلیق است. مضامین کلی اشعار به

۱. «لا إله إلا الله حصنى فمن دخل حصنى من من عذابى»، (شيخ صدوق-عيون اخبار الرضا)، ۱۳۹۱، ج. ۲، باب ۳۸ یا (علامه مجلسی، ۱۳۹۱، ج. ۳۹، باب ۷۷).^۷

۲. «يار رب العالمين يا رجاء المذنبين يا حبيب التوابين، يا ايس المربيدين، يا مني المجن، يا سرور العارفين، يا غایه الطالبين، يا مالک يوم الدين، يا قره عن العارفين».^۸

این صورت است که شاعر بُوی معطر مرقد امام رضا^(ع) را جاودانه و منشأ آنرا از کوثر بهشتی می‌داند. ذات و سرشت آنرا از خورشید می‌داند که روشنایی بخش است. بُوی معطر حرم امام رضا^(ع) را مشک و عنبری می‌داند که نشانه‌ای از بهشت دارد و خورشید جز ذات امام رضا^(ع) است و نسیمی که از حرم مطهر می‌وزد را نشانه‌ای از بهشت روح پروری می‌داند. از وجود امام رضا^(ع) روشن است، چون آن، نور دیده حضرت زهرا^(س) و علی^(ع) است و امام رضا^(ع) مثل خورشیدی است که شرف تمام آدمیان خاکنشین است.

این روشه که دهر ز بُویت معطر است

آیت ز کوثر و گلت از مشک و عنبر است

در طینت تو چشمِه خورشید مضمر است

بُوی تو چون نسیم جنان روح پرور است

خاکی و نه ملک به وجودت منور است

تا در تو نور دیده زهرا و حیدر است

خورشید گو یگانه رو هفت کشور است

به رُشرف ز خاکنشینان این در است^۱

هرچند رواق دارالحفظ دورهٔ تیموری از نظر اشعار فارسی غنی است؛ اما در رواق دارالفیض دورهٔ صفویه در بالای ازاره از سنگ به عرض ۳۳ سانتیمتر کتیبه‌ای از اشعاری از قآنی^۲ به خط نستعلیق با مطلع زیر است: در این بیت‌ها، شاعر، منزلت امام رضا^(ع) را خداوندی می‌داند، حتی زمین و هفت طبقه آسمان هم به یمن وجود امام رضا^(ع) دارای فیض هستند، عظمت و بزرگی امام رضا^(ع) در عقل و خیال هیچ کس نمی‌گنجد.

کف رواق و ازاره‌ها از سنگ مرمر سفید، بالای ازاره تا سقف با کاشی‌های معرق و

۱. برای مطالعه بیشتر رجوع کنید به (عطاردی، ج ۱، ۱۳۷۱: ۱۷۱ - ۱۶۷).

۲. زهی به منزلت از عرش بد فرش تو رونق
زمین ز یمن تو محسود و هفت کاخ مطبق
تو بی که خاک تو با آب رحمت مخر
چو شمع حیدر صدر قواعد تو موئی
ز خاک روب تو گردی است هفت کاخ مروق
چو دین احمد مرسل میانی تو مشید
ز آستان تو حصنی است نه سپهر معظم

مقرنس تزیین شده است. دیوارهای اطراف رواق از بالای ازاره تا سقف، مقرنس می‌باشد، علاوه بر کاشی‌کاری‌های معرق‌الوان با نقوش اصیل و زیبا، ۱۴ کتیبه مشتمل بر آیه‌های قرآنی و ۹۸ شمسه کوچک و ظریف مزین به اسماء الله و طرفی به صورت یک محراب تعییه شده و بر دیوار طرف شرق نصب شده است (عطاردي، ۱۳۷۱، ج. ۱: ۱۱۲).

لازم به یادآوری است که رواق دارالحفظ آیینه‌کاری شده و مدفن بسیاری از افراد صاحب‌نام در تاریخ معاصر ایران است. از گروه کتیبه‌های تاریخی، کتیبه‌ای که اشاره به‌نام شخصی است که احتمالاً معمار یا هنرمند کاشی کار می‌باشد در رواق دارالحفظ دیده می‌شود: «اصف عبد الله محمدبن ابی طاهربن الحسن بعد عمله وضنه فی تاریخ عزه جمادی الاولی سنہ اثنی عشر و سماںہ غفرانه له و لوالدیه و لحمیع المؤمنین و المؤمنات به حمد و عترته الطاهربین».

رواق‌های دارالسیاده و رواق گنبد‌الله‌وردى خان

در ادامه تطبیق رواق‌های دو دوره مذکور، به بررسی دو میں رواق از رواق‌های دوره تیموری به‌نام دارالسیاده پرداخته می‌شود. این رواق از نظر کتیبه‌های قرآنی بعد از دارالحفظ قرار می‌گیرد. این رواق باشکوه نیز از یادگاری گوهرشاد خاتون است و در غرب مسجد بالاسر به طول ۳۲/۸۶ متر و عرض‌های مختلف بنا شده است، از دارالسیاده چند در به ایوان شمالی مسجد گوهرشاد، راهروی معروف به سقاخانه و از آنجا به ایوان طلا نادری و دارالحفظ باز می‌شود (سعادت، ۱۳۵۵: ۲۶). دارالسیاده از جنوب به مسجد گوهرشاد، از شرق به رواق دارالحفظ و از غرب به رواق بزرگ دارالولایه مرتبط و مساحت آن، ۳۷۳ مترمربع است. در دو طرف آن پنج صفة وجود دارد که عرصه بنا را متفاوت کرده است (Agralavi.org). قسمت وسط آن به انضمام دو صفة شرقی و غربی به صورت کثیرالا ضلاع درآمد ۱۹۳۰ متر و قسمت طرف شمال و جنوب هر یک ۷/۷۶ متر است (عطاردي، ۱۳۷۱، ج. ۱: ۱۰۶). بلندی این بنا، ۲۰/۸۰ متر است و چون رواق اصلی متشکل از یک گنبد مرکزی است به دو گنبد کوچک تکیه دارد، لذا عرض دارالسیاده در نقاط مختلف تغییر می‌کند (سعادت، ۱۳۵۵: ۲۶). ازاره این

با ارتفاع ۱/۸۰ متر از کاشی معرق پوشیده شده است (عقابی، ۱۳۷۸: ۳۴۷). این کاشی‌ها که به شکل هشت، شش و مریع می‌باشد، رنگ‌های تماشایی دارد و در ساختن آنها نهایت ذوق و هنر به کار رفته است (سعادت، ۱۳۵۵: ۲۶).

سقف دارالسیاده به سه بخش تقسیم می‌شود که در میان هر بخش دایره بزرگی ترسیم شده، دایره وسط ۹ کاسه و دو دایره طرفین هر کدام هفت کاسه است که با اسلوب خاص و بسیار اصیلی رسمی‌بندی و پیرامون آن مقرنس کاری شده است. درهای طلا و میناکاری شده زیبای این رواق و ایوان، هنر اسلامی را نشان می‌دهد. در کنار یکی از این درها، اذن ورود بر روی دو قاب مستطیل بزرگ طلاکاری شده به چشم می‌خورد و در بالای درها با خط نستعلیق اشعار فارسی بر روی زمینه طلاکاری نوشته شده است (مشهدی محمد، ۱۳۸۳: ۱۶۷).

به طور کلی، کف دارالسیاده تماماً با سنگ مرمر شده و بالای ازاره‌ها قصیده‌ای از صبوری ملک الشعرا با خط نستعلیق روی سنگ نوشته و نصب شده است. بالای سر ازاره‌ها تا سقف آیینه‌کاری شده و آیاتی از قرآن مجید و اشعار گوناگونی در آن آمده است (عطاردي، ۱۳۷۱: ۱۰۶). در قسمت شمالی این رواق، مکانی است که توسط دیوارهای از سنگ مرمر سبزرنگ از دیگر مکان‌های جدا می‌شود. مردم به احترام «بالای سر مبارک حضرت» از این مکان مشرف نمی‌شوند و دارای محراب کوچکی در پشت پنجره فولادی داخل حرم است که مؤمنان در اینجا، نماز می‌خوانند (همان: ۱۶۸). این بنا از حیث تزیین، تمام فنون هنری را در خود جمع کرده و مقرنس کاری و رسم‌بندهای آن شهره است. قسمت اعظم دارالسیاده با آیینه‌های ساده ساخته شده و اشکال هندسی گوناگون در آن ترسیم شده که آنرا گره می‌گویند. یکی دیگر از رواق‌های دوره صفویه، گبد اللهوردي خان است. عقیده بر این است که این گبند یکی از بنایهای بسیار جالب و زیبای آستان قدس رضوی از نظر معماری، کاشی‌کاری و مقرنس‌سازی، شاهکار مسلم بهشمار می‌آید (سعادت، ۱۳۵۵: ۲۱). بانی این رواق، «اللهوردي خان» یکی از رجال خوش نام صفویه و مدفن او در وسط یکی از صفه‌های جنوبی رواق است. بنای رواق در سال ۱۵۰۳ق/۱۰۲۱م و در سال ۱۶۱۲ق/۱۰۲۱م به پایان رسید.

اکنون این رواق در شمال شرقی حرم مطهر و در شرق رواق توحیدخانه واقع شده است (Agarazavi, 1386). از جنوب به گنبد حاتم‌خانی، از غرب به رواق دارالسیاده و از شمال و شرق به صحن انقلاب متصل است. این رواق که مخصوص بانوان است همچنین به رواق‌های دارالفیض و دارالضیافه متصل می‌باشد (مشهدی‌محمد، ۱۳۸۳: ۱۷۱ – ۱۷۰). این رواق گنبد دارد و ابعاد آن بدین قرار است: در سطح زمین فاصله اقصیر بین اضلاع مقابل $7/57$ متر، بلا فاصله طول آنها $11/20$ متر و ارتفاع از کف تا سقف $16/19$ متر (عطاردی، ۱۳۷۱، ج ۱: ۱۹۲) و از ارتفاع $1/90$ متر سنگ مرمر و از بالای ازاره روی تمام بدنها، پایه‌ها، دیوارها و سقف زیرگنبد کاشی معرق نصب شده است. کاشی‌های رنگارنگ با خطوط و نقوش زیبا و دلفریب در کمال ظرافت و استادی ساخته شده که نظیر آن کمتر دیده می‌شود و از شاهکارهای هنری است (همان، ۱۳۷۱: ۱). مساحت رواق با محاسبه فضاهای جانبی حدود 171 مترمربع است. طرح بنای این رواق هشت‌ضلعی و نسبت به دارالفیض که 112 مترمربع است، بزرگ‌تر می‌باشد. کف ازاره بنا از سنگ مرمر و جداره داخل، کاشی‌کاری و مقرنس‌کاری است. در هشت ضلع بنا، هشت صفحه و بر بالای هر یک از آنها صفة کوچکتری است. بر کیهان سردر با شکوه آن، نام بانی و تاریخ ساخت $1613/22$ م آمد (عقابی، ۱۳۷۸: ۳۴۸).

به طور کلی رواق دارالسیاده دارای ۹ کتبه قرآنی است که آیه 23 سوره شوری با مضمون اینکه رسول اسلام^(ص) اجری نمی‌خواهد جز مودت و محبت مردم در حق خویشاوندان که به آیه مودت مشهور است در این رواق درج شده است. این آیه در رواق دارالحفظ نیز آمده و آیه 33 از سوره احزاب با مضمون اینکه خاندان پیامبر از هر گونه آلودگی دور است و آنان مطهر هستند و در قسمت دیگر آیه 2 از سوره طلاق به مضمون توصیه به خداترسی و پرهیزگار و احکام طلاق آمده است. در یکی از ترجمه‌ها آیه 13 سوره حجرات با مضمون اینکه همه انسان‌ها با هم برایر هستند، در آفرینش هیچ‌کس بر دیگری برتری ندارد و فقط نزد خداوند، باتقواترین مردم برتر هستند و خداوند آگاه بر هر نیک و بد است درج شده و در جای دیگری از این رواق آیه 11 از سوره ضحی با مضمون بازگو کردن نعمت‌ها مثل

شکر کردن است و در قسمت دیگر، آیه ۲۸ سوره رعد با مضمون ایمان‌آورندگان با ذکر خداوند آرامش می‌گیرند و یاد خدا آرامش‌بخش است. در دایره، سوره مبارکه قدر با مضمون توصیف عظمت شأن نزول قرآن در شب قدر است (تصویر ۳).^(۳)

تصویر ۳. رواق دارالسیاده، جنب دارالحفظ

در حاشیه داخل در ورودی از مسجد گوهرشاد به دارالسیاده سوره مبارکه التشریح با خط ثلث با مضمون عظمت بارگران پیامبری و سعه صدر از طرف خداوند به پیامبر است و در بالای در زیر طاق، آیه ۹۷ سوره آل عمران با مضمون اهمیت خانه خدا و واجب بودن حج نگاشته شده است. در صفحه مقابل که به طرف دارالحفظ می‌روند کتبه‌ای فارسی به خط نستعلیق نوشته شده و بعد از آن آیه ۱۷۴ سوره آل عمران با مضمون خداوند به مؤمنان یاری می‌رساند و بزرگ‌ترین یاور همان خداوند است. دارالسیاده به ادبیات فارسی مزین شده است: در وسط آن آیه ۴۴ سوره غافر با مضمون آگاه بودن خداوند و بعد از آن، آیه ۲۸ سوره نوح آمده که بر آمرزش گناهان تأکید می‌کند و در آیه ۲۴ سوره اسراء، توصیه به پیامبر که به مهربانی و با تواضع و تکریم رفتار کردن است.

کتبه داخلی دور دهنگندۀ اللہوردی خان در وسط سوره مبارکه جمعه می‌باشد که مضمون آن حمد و ستایش خدای دنایت است. برانگیختن مضمون پیامبری از میان عرب ادبی و آموختن

حکمت الهی و نجات دادن مردم از ورطه جهالت و گمراهی است و تاریخ اتمام بنای گنبد را در کاشی معرق ۱۰۲۱ق/۱۶۱۲م نوشته‌اند (کاوینیان، ۱۳۵۴: ۱۵۱) (تصویر ۴).

سال اول، شاهزاده سده هشتم، بیرونی، ۱۶۱۲

تصویر ۴. کتیبه سوره جمعه، زیر گنبد اللهوردی خان

در کتیبه زیر گنبد، بالای غرفه‌ها با خط ثلث بسیار زیبایی سوره توحید با مضمون یکتایی و بی‌همتای خداوند نگاشته شده است (عطاردی، ۱۳۷۱، ج ۱: ۱۱۱). در صفة پهلوی آیه تطهیر، آیه ۳۳ از سوره احزاب با مضمون اهل بیت پیامبر (ص) از هرگونه آلودگی مبرا، پاک و منزه هستند (عطاردی، ۱۳۷۱، ج ۱: ۹۸) و در کتیبه‌های بالای در ورودی کفسداری صحن کهنه به این رواق، آیه ۱۰۷ سوره کهف با مضمون عاقبت نیکوکاران در بهشت فردوس نگاشته شده است. آیه تطهیر دوباره در این رواق تکرار شده است و در بخشی از گنبد، مباھله یا آیه ۶۱ سوره آل عمران با مضمون عاقبت دروغ‌گویان و کافران که به عذاب خدا گرفتار می‌شوند، است. همچنین در زیر گنبد و قبل از هر مقرنس کاری، کتیبه‌ای به چشم می‌خورد که سوره حمد با مضمون حمد و ستایش خداوند و یاری خواستن از او و به راه راست هدایت کردن از جمله مفاهیم در این سوره مبارکه است. درهای این رواق، مشبك و با هنر گرهبندی تزیین یافته است (مشهدی محمد، ۱۳۸۳: ۱۷۱).

از بالای سمت راست تا سقف و از آنجا به سمت پایین تا بالای ازاره سمت چپ، بر کتیبه کاشی معرق به خط ثلث آیه‌های اول تا پنجم سوره مبارکه ملک از «تَبَارِكَ اللَّهُ تَعَالَى عَذَابُ السَّعِيرِ» با مضمون توانایی خداوند، آمرزنده گناهان، بخشندۀ نظم در خلقت خداوند است نگاشته شده است. تاریخ اتمام کاشی کاری آن در پایه شمالي سردر با کاشی ممتاز و معرق سال ۱۴۱۳ش/۱۶۱۲م نوشته شده است (کاویانیان، ۱۳۵۴: ۱۵۲) (تصویر ۵).

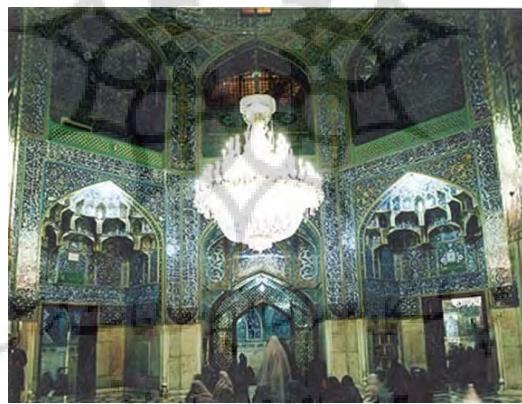

تصویر ۵. تزیینات کتیبه‌ای اطراف رواق گنبد اللهوردي خان

كتيه‌های حديثی دارالسیاده دارای یک حدیث مشترک با رواق دارالحفظ است و آن، حدیث معروف «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حَصْنِي فَمَن دَخَلَ حَصْنِي أَمْنًا مِنْ عَذَابِي» می‌باشد که بالای در ورودی در ترنجی نگاشته شده و این حدیث دو بار تکرار شده است. از بعد تزیینی، دو قاب بزرگ در طرف در است که در آن اسلیمی تودار و لچک ترنج ساخته شده و در قسمت شمالی و جنوبی این صفة، دو قاب بزرگ با طرح اسلیمی تودار و بسیار زیبا در وسط آن دایره بزرگی است (سعادت، ۱۳۵۵: ۲۹). در وسط ادبیات فارسی، کتیبه‌های دعایی به خط نستعلیق آمده است که بند چهل و دوم دعای جوشن‌کبیر با مضمون ستایش خداوند متعال می‌باشد که در بالای پنجره فولادی دارالسیاده نوشته شده است. همچنین در وسط این ایات نوشته شده: «يَا مَنْ

علمہ سابق، لا حول و لا قوه الا بالله». سقف مقربن شده گنبد اللهوردى خان، دارای چهار بخش می‌باشد که با کتبه‌هایی از احادیث رسول الله^(ص) پوشیده شده است. حدیثی در صفحه‌ای که در (قسمت ورودی) راهرو به صحن نوشته شده جمله‌های زیر با مضمون اهمیت زیارت حرم مطهر امام به نقل از امام صادق^(ع) است. نگارش یافته است:

«عَنِ الْإِمَامِ جَعْفَرِ الصَّادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: يُقْتَلُ حَفْدِتِي بِأَرْضِ خُرَاسَانَ قَالَ فِي
مَدِينَةِ طُوسٍ، مَنْ زَارَهُ أَلَيْهَا عَارِفًا بِحَقِّهِ أَخْذَتْهُ يَدِيَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَدْخَلَتْهُ الْجَنَّةَ
وَإِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْكَبَائِرِ» (عطاردي، ۱۳۷۱، ج: ۱۹۶ - ۱۹۷). قال سنت آبا جعفر
محمد الججاد علیه السلام ما لمن زاراً و الذکر علیه السلام به خراسان فقال الجنۃ و الله
الجنۃ و الله. قال: قلت جعلت فدک و ما عرفان حقه؟ قال تعلم انه امام متعرض الطاعنة
غريب شهد من زراه عارفا بحقه. اعطاء الله عزوجل اجر سبعين شهيدا، ممن ابتسهد بين
يادي رسول الله عليه و آله (تصویر ۶).

تصویر ۶. کتبه‌های صفحه‌های اطراف رواق اللهوردى خان

در صفحه سمت راست آن نیز بر کتبه‌ای نوشته شده است:

عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: سَيَتَقَلَّ رَجُلٌ وَلَدِيَ إِلَى آخرِهِ وَرُوِيَ عَنِ الْإِمَامِ مُحَمَّدِ
الْتَّقِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ أَنَّ بَيْنَ جَبَلِيَّ طُوسٍ قَبْضَهُ مِنَ الْجَنَّةِ مَنْ دَخَلَهَا كَانَ آمِنًا يَوْمَ

الْقِيَامَةِ مَنَ النَّارِ وَقَدْ تَشَرَّفَتْ بِكِتَابِهِ الْأَحَادِيثِ بِتُوْبِيقِ اللَّهِ فِي ۱۰۲۲^۱ (کاویانیان، ۱۳۵۴). ۱۴۹

سال اول، شماره سوم، شماره مسلسل ۱۴۹، پیاپی ۱۳۵۴

و در کتبیهٔ صفةٔ جنب آن نوشته شده:

مِنَ الْإِمَامِ أَبِي الْحَسَنِ الرَّضا عَلَيْهِ السَّلَامُ إِنَّهُ قَالَ بِخُرَاسَانَ لِقَعْدَةِ يَاتِي عَلَيْهَا زَمَانٌ
تَصْبِيرُ مُخْتَلَفَ الْمَلَائِكَةِ فَلَا يَنْزَلُ فَوْجٌ يَنْزَلُ مِنَ السَّمَاءِ وَفَوْجٌ يَصْعَدُ إِلَى أَنْ يَنْفَخَ فِي
الصُّورِ فَتَقْبَلَهُ أَبْنَى إِبْرَاهِيمَ رَسُولَ اللَّهِ وَأَمَّةً بَقِيعَهُ هَذِهِ قَالَ هِيَ بِأَرْضِ طُوسَ فَهِيَ وَاللَّهُ رَوَضَهُ
مِنْ رِبَاطِنِ الْجَنَّةِ وَمِنْ زَارَتِي فِي تِلْكَ الْبَقِيعَهُ كَانَ كَمَنْ زَارَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ
آلِهِ وَسَلَّبَ اللَّهُ أَلَهُ تَوَابَ أَلْفَ حَجَّهُ مَبْرُورَهُ وَأَلْفَ عُمَرَهُ مَقْبُولَهُ وَكُنْتَ آنَا وَآبَائِي شُفَعَاءُ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

در صفة‌ای دیگر کتبیه‌ای با این متن مشاهده می‌شود: «امام رضا^(ع) فرمودند: در خراسان بقیعه‌ای هست زمانی خواهد آمد که آنجا محل رفت و آمد ملائکه خواهد شد، گروهی از آسمان به آنجا نزول خواهد کرد و دسته‌ای به آسمان می‌روند، این رفت و آمدها تا دمیدن در صور ادامه خواهد داشت» (عطاردي، ۱۳۷۱، ج ۱: ۱۹۷ - ۱۹۸).

در صفة‌ای دیگر متنی نوشته شده که مضمون آن به نقل از امام جواد^(ع) درخصوص اهمیت و جایگاه زیارت امام رضا^(ع) است.

عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سُلَيْمَانَ قَالَ سَلَّتْ إِبَا جَعْفَرِ الْجَوَادِ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَنْ رَجُلٍ حَجَّ حُجَّهُ
الإِسْلَامِ ثُمَّ اتَى الْمَدِينَةَ فَسَلَّمَ عَلَى ابْنِي اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ ثُمَّ اتَى ابْنَكَ امِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
عَلَيْهِ السَّلَامُ عَارِفًا بِحَقِّهِ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ آتَى إِبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَينِ فَسَلَّمَ ثُمَّ اتَى بَعْدَادَ فَسَلَّمَ
عَلَى أَبِي الْحَسَنِ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ ثُمَّ انْصَرَفَ إِلَى بَلَادِهِ فَرَزَفَهُ اللَّهُ مَا يَحِّجَّ بِهِ فَإِيَّاهُما
أَفْضَلُ اِيجَاجٍ اِيضاً اِمَّا يَخْرُجُ إِلَى خُرَاسَانَ إِلَى زِيَارَتِ اِبِيكَ فَقَالَ بَلْ يَاتِي إِلَى زِيَارَتِ اِبِي
عَلَى بْنِ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامَ فَيُسَلِّمُ عَلَيْهِ قَالَ: لَامِلُ يَاتِي خُرَاسَانَ فَيُسَلِّمُ عَلَى اَبِي الْحَسَنِ

۱. همچنین برای اطلاعات بیشتر، ک به: حرعامی، محمدبن حسن بن علی بن محمد، (۱۰۴۴ - ۱۰۳۳ ق). وسائل الشیعه. باب استجواب، زیارت قبر الرضا^(ع).

عَلَيْهِ السَّلَامُ أَفْضَلُ وَلِكُنْ ذَلِكَ فِي رَجَبٍ وَلَا يَنْبَغِي أَنْ تَقْتَلُوا فِي هَذَا الْيَوْمِ فَإِنَّا
وَعَلَيْكُمْ مِنَ السُّلْطَانِ شَنْعَهُ (به نقل از همان: ۱۹۱ - ۱۹۶).

در صفحه‌ای جنب آن نیز حدیثی از زبان امام رضا^(۴) درخصوص زیارت بارگاه آن حضرت
نوشته شده:

عَنِ الْأَمَامِ أَبِي الْحَسَنِ الرَّضا عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ مَنْ زَارَنِي عَلَىٰ بَعْدِ دَارِي إِلَىٰ آخِرِهِ وَ
عَنْهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ لَا تَشَدِّدُ الرِّجَالُ إِلَىٰ شَيْءٍ مِنَ الْقُبُورِ إِلَّا إِلَىٰ قُبُورِنَا وَأَنَّسِي مَقْتُولُ بِالسَّمِّ
ظُلْمًا وَمَدْفُونٌ فِي مُوْضِعٍ غَرْمِهِ فَمَنْ شَدَّرَ حَالًا إِلَى زِيَارَتِي اسْتَجِيبُ دُعَائِهِ وَغَفِّرُ لَهُ
ذُنُوبَهِ (کاویانیان، ۱۳۵۴: ۱۵۰؛ عطاردی، ۱۳۷۱، ج ۱: ۱۹۹ - ۱۹۱).

در کتبیه صفة جنب آن چنین نگارش شده است:

روی احمدبن فی مسنده عن ام سلمه رضی الله عنها انه لما نزل قوله تعالى انما يرید
الله اليذهب الى الاخر آیه اخذ رسول الله عليه السلام افضل کسانه فکسا به علياً وفاطمه
الحسن و الحسين عليه السلام وقا اللهم هوا الا و اهل بيته فاذهب عنهم السرجس و
طهرهم تطهيرها قالت ام سلمه فدخلت الى آخر الحديث (کاویانیان، ۱۳۵۴: ۱۵ - ۱۵۰).

این روایت بدین موضوع اشاره دارد که احمدبن حنبل از ام سلمه روایت می‌کند: «هنگامی که
آیه شریفه تطهیر نازل شد، رسول خدا^(ص) ردایی را برداشتند و آنرا به علی^(ع) پوشاندند»
(عطاردی، ۱۳۷۱، ج ۱: ۱۹۹).

در کتبیه بالای در وزودی کفسداری صحنه کهنه به این رواق نیز نوشته شده: «إِنَّ الَّذِينَ
آمُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانُوا جَنَّاتُ الْفَرْدَوسِ نُزُلاً».^۱ در صفحه‌ای که از آنجا به صحنه کهنه می‌روند
در کتبیه بالای ازاره با خط ثلث چنین متنی نوشته شده که تاریخ ولادت و شهادت امام
جواد^(ع) و امام علی نقی^(ع) درج شده است: «ولد الامام ابوالحسن علی بن محمد النقی عليه الصلوہ و
السلام للنصف من ذی الحجه سنہ اثنتی عشره و ماتین و توفی رجب سنہ اربع و خمسین و ماتین، ولد الامام ابو
محمد الحسن بن علی العسگری فی شهر ربیع الاول من سنہ اثنتین و ثلائین و ماتین» (همان: ۱۹۳ و ۱۹۶).

۱. برای اطلاعات بیشتر، ک به: مجلسی، محمدباقر تقی، (۱۳۶۲). بخار الانوار، باب ۶۷ تهران: دارالكتب الاسلامیه.

در صفة‌ای دیگر کتیبه‌ای بدین مضمون به چشم می‌خورد:

ولد الامام ابو عبد الله الحسین بن علی بن ابی طالب علیه السلام آخر شهر ربیع الاول
فی سنہ ثلث من الهجرة و مرضی شهید ایوم السبت من سنہ احدی و ستین من الهجرة و
ولد الامام زین العابدین علیه السلام فی خامس شعبان سنہ ثلثین و توفی فی ثانی عشر
من محرم سنہ تسعین (همان: ۱۹۳).

معنی آن چنین است:

امام ابو عبد الله حسین بن علی^(۴) در آخر ماه ربیع الاول سال سوم هجری متولد
شدند و در روز شنبه دهم ماه محرم سال ۶۱ به شهادت رسیانند، امام زین العابدین^(۴)
در پنجم سال ۳۰ از هجرت متولد شدند و در دوازدهم ماه محرم سال ۹۰ وفات
نمودند.^۱ (همان: ۱۹۴ - ۱۹۳).

در صفة دیگری که از آنجا به صحنه کهنه می‌روند، بر کتیبه‌ای زیبا نوشته شده است:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا الْمُصْطَفَى وَ عَلَى وَالْبَتُولِ وَ السَّبَطَيْنِ الْحَسَنِ وَ الْحَسَنِ، وَ
صَلِّ عَلَى زَيْنِ الْعَابِدِينَ عَلَىٰ وَ الْبَاقِرِ مُحَمَّدِ وَ الصَّادِقِ جَعْفَرِ وَ الْكَاظِمِ مُوسَى، الرَّضا
عَلَىٰ وَ التَّقِيِّ مُحَمَّدِ وَ النَّقِيِّ عَلَىٰ وَ الْزَّكِيِّ الْعَسْكَرِيِّ الْحَسَنِ وَ صَلِّ عَلَىٰ الْفَاطِمَ الْمَتَظَرِّ
مُحَمَّدِ بْنِ الْحَسَنِ الْمَهْدِيِّ صَاحِبِ الزَّمَانِ صَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ كَتَبَ سَنَةُ ۱۰۲۱.

در صفة‌ای دیگر نیز آمده است:

وَلَدِ الْإِمَامِ أَبْوَ الْقَاسِمِ مُحَمَّدِبْنِ الْحَسَنِ صَاحِبِ الرَّزْمَانِ حَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ لَيَاهُ النَّصْفِ
مِنْ شَعَبَانَ، سَنَهُ خَمْسٍ وَ خَمْسِينَ وَ مَاتَيْنَ وَ سَنَهُ وَ فَاتَهُ عَلِيهِ السَّلَامُ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى بَعْدَ
أَنْ يَمْلأَ الْأَرْضَ قِسْطًا وَ عَدْلًا كَمَا مُنِتَّ ثَلَمًا وَ جَوْرًا (همان: ۱۹۴).

در صفة دیگری که به رواق حاتم خانی راه دارد، کتیبه‌ای با خط ثلث به چشم می‌خورد:

ولد الامام ابوالحسن الرضا علیه الصلوٰه و السلام سنہ همان واربعین و ماه و قبض
فی صفر سنہ ثلث و ماتین و ولد الامام محمدبن علی التقى علیه السلام فی شهر رمضان

۱. برای اطلاعات بیشتر، ک. به: کلینی، محمدبن یعقوب، (۱۳۷۹). *اصول الکافی*. مترجم محمدباقر کمره‌ای، باب مولد الصاحب، ص ۵۱۴ و باب فی الغیبه، ص ۳۳۵، تهران: اسوه.

سنه خمس و تسعین و ماه و قبض فی ذی العقدہ سنه عشرين و ماتین (عطاردي، ۱۳۷۱، ج ۱: ۱۹۴).^۱

در صفحه‌ای که از آنجا به رواق دارالسعاده می‌روند، بر کتیبه‌ای زیبا نوشته شده است:

ولدُ أمير المؤمنين و امام المُعْتَقِّين سلام الله عليه و على اولاده الطاھرین يوم الجمعة
ثالث عشر من رجب المرجب بعد مولد النبي بثلاثين سنة و ممضى الى ريه شهیداً في ليله
الجمعة الحادي والعشرين من شهر رمضان سنة اربعين من الهجرة ولد الامام ابو محمد
الحسن بن علي بی ایطالب منتصف شهر رمضان سنة ثنتين من الهجرة (همان).

کتیبه‌های اسماء‌الحسنی در دارالسیاده شامل عبارت «السلطان علی بن موسی الرضا» و در طرف راست این صفحه که اکنون راهرو دارالحفظ می‌باشد عبارت «لَا إِلَهَ إِلَّا مَلَكُ الْحَقِّ الْمَبِين» به معنی هیچ خدایی جزء خدای یگانه شایسته پرستش نیست خدایی که مالک آسمان و زمین و خدایی که حق ثابت پایدار است. در دو طرف بالای کتیبه سنگی صفحه دو دایره است که در آن عبارت «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» در وسط و در زیر آن «الله، محمد، علی، فاطمه، حسن یا حسین» نگاشته شده است.

در بالای پنجره فولادی دارالسیاده نوشته شده است:

اللَّهُمَّ صلِّ عَلَى عَلِيٍّ بْنِ مُوسَى النَّبِيِّ ارْتَضِيهِ وَرَضِّيْتَ بِهِ مِنْ شَيْئَتْ مِنْ خَلْقِكَ،
اللَّهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ حَجَّهُ عَلَى خَلْقِكَ وَتَمَامًا بِأَمْرِكَ وَنَاصِرَ الدِّينِكَ وَشَاهِدًا عَلَى عَبَادِكَ
وَكَمَا نَصَحَّ لَهُمْ فِي السُّرُورِ الْعَلَانِيَّهِ وَدُعَا لَهُمْ سَبِيلًا بِالْحُكْمِهِ وَالْمَوْعِظَهِ الْحَسَنَهِ فَصَلِّ
عَلَيْهِ أَفْضَلُ مَا حَلَّتْ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلَيَّنِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ انْكَ جَوَادُ كَرِيمٍ.

عبارت‌های فوق از صلووات پرفضیلت می‌باشد که برای امام رضا^۲ استفاده می‌شود.

در دارالسیاده، کتیبه‌های اشعار فارسی از دو شاعر به نام‌های صبوری^۱ و سرخوش^۲ است

۱. این شاعر در سال ۱۳۰۰ ق زندگی می‌کرده، لقب ملک الشعرای آستان قدس رضوی را داشته (عطاردي، ۱۳۷۱، ج ۱: ۵۸۵).

۲. سرخوش از شاعران مشهد مقدس بوده و در سال ۱۳۷۱ ق/ ۱۸۵۴ م در این شهر زندگی می‌کرد (عطاردي، ۱۳۷۱، ج ۱: ۴۸۳).

♦ و در اینجا به اختصار به آنها اشاره می‌شود. بالای قسمتی از ازارهٔ شرقی دارالسیاده که به دارالحفظ می‌رود قصیده‌ای از اشعار سرخوش به سال ۱۲۷۱ق/۱۸۵۴م به خط نستعلیق کتیبه شده است (تصویر ۷).

تصویر ۷. اشعار فارسی در بالای ازاره‌های اطراف رواق دارالسیاده

در این بیت‌ها، حرم امام رضا^ع به درگاه می‌مانند که عرش کبریاست و تمام فرشتگان بر در این حرم در حال راز و نیاز هستند. این درگاه بهشت صفا، روضهٔ رضوان و پناهگاه بزرگ است که خاک آن از عنبر و خشت آن از دم بیضایی مسیحا و سقف آن پناه عالمیان و فرش آن از عرش است.

به کاخ عالی شاهنشهی که بر در او

نموده خسرو انجم به مسکنت مسکن

چراغ دوزه حیدر فروغ دیده من

که چشم شرع شد از نور روی او روشن

بهین نتیجه موسی که کل خطه طوس

ز یمن مرقد او رشک وادی ایمن

به عهد دولت سلطان عصر ناصر دین

که شمع حشمت او را نهم سپهر کلن

بدور داوری عم شاه افریدون

که بر نتافته گردون ز حکم او گردن^۱

در این بیت‌ها، حرم امام رضا^(ع) مثل یک کاخ عالی که صاحبی شاهنشهی است که بر در آن همه خسروان جهان مسکن کرده‌اند. چراغ دین و شرع نیز از نور آن حضرت روشن است. سرزمین طوس به مبارکی این مرقد حرم امام رضا^(ع) رشک سرزمین ایمن حضرت موسی^(ع) را برمی‌انگیزد.

از صفة غربی رواق الله‌وردی‌خان، دری به راهرو گنبد حاتم‌خانی وجود دارد و در صفة

مزبور این رباعی با کاشی معرق نگارش یافته است:

جبریل عرض آید و حوران ز نعیم

از بهر طوف شه فردوس حریم

عمدا پر خورد بر دم مقراض زند

شاید که بدین‌وسیله گردند مقیم (کاویانیان، ۱۳۵۴: ۱۵۱)

در دو طرف نیز نوشته‌اند: «فائله و راقیه حسن الخادم» مضمون آن این است که جبریل از عرش و تمام حوریان از بهشت برای طوف حرم بهشتی امام رضا^(ع) تلاش می‌کنند که شاید در جوار این حریم بهشتی مقیم بشوند. در صفحه‌ای که از آنجا به رواق دارالضیافه می‌روند، با خط نستعلیق روی کاشی‌های معرق، یک کتبه از اشعار فارسی نگاشته شده. که در بیت‌های فوق، حرم مطهر امام رضا^(ع) بنای خوش یمن است که بلندی و عظمت آن از خداوند است.

رواق‌های دارالسلام و حاتم‌خانی

رواق دارالسلام در قسمت جنوبی حرم مطهر امام رضا^(ع) قرار دارد، از غرب به رواق دارالحفظ، از شرق به گنبد حاتم‌خانی و از جنوب به رواق دارالعزه ارتباط دارد. رواق دارالسلام از آثار گوهرشاد آغا می‌باشد که هم‌زمان با دارالحفظ ساخته شده است (عطاردی،

۱. برای مطالعه بیشتر رجوع کنید به عطاردی، عزیزالله، (۱۳۷۱). *تاریخ استان قدس*. جلد اول، چاپ اول، تهران: عطارد.

﴿۱۷۲: ج ۱: ۱۳۷۱﴾ از مشخصات بارز این رواق، درهای میناکاری شده بسیار زیبا است (مشهدی محمد، ۱۳۸۳: ۱۶۱). طول رواق حدود ۲۰ متر، عرض آن ۱۰ متر و ارتفاع آن بالغ بر $\frac{9}{5}$ متر است که در مجموع با محاسبه فضاهای جانبی آن، ۲۲۷ مترمربع مساحت دارد. همچنین رواق حاتم‌خانی از رواق‌های دوره صفویه است و بانی آن وزیر شاه عباس کبیر، حاتم‌خان ارد او بادی تبریزی، ملقب به اعتماد الدوله از نوادگان خواجه نصیر‌طوسی می‌باشد (همان: ۱۷۲). این رواق از غرب به طرف حرم مطهر، از جنوب به دارالسلام، از شرق به دارالسعاده و از شمال به قسمت زنانه دارالسعاده متصل می‌باشد. کف رواق از سنگ مرمر، از ارتفاع $\frac{1}{6}۷$ متر از سنگ مرمر روشن و صیقلی پوشیده شده است. از ارتفاع آن با ارتفاع $\frac{1}{5}۰$ متر سنگ‌های منبت و سقف آن کاشی معرق است (عطاردي، ۱۳۷۱، ج ۱: ۱۸۰).

رواق دارالسلام دارای سه کتبیه قرآنی است. در این رواق یک محراب ساخته شده است که دور تا دور آن آیه ۳۵ سوره نور با مضمون خدا نور آسمان و زمین او هدایت‌گر و داناست. در قسمت شرقی متصل به گبد حاتم‌خانی، سوره قدر با مضمون عظیم الشان بودن روز نزول قرآن در شب قدر و اهمیت قرآن، با خط ثلث زیبا نوشته شده است (تصویر ۸).

تصویر ۸ کتبیه‌های دور محراب رواق دارالسلام

در زیر طاق رواق حاتم‌خانی، کتبیه‌ای با خط ثلث بسیار زیبا به رنگ قرمز در زمینه لاجوردی زینت‌بخش رواق می‌باشد (همان) که در آن سوره مبارکه الانسان با مضمون چگونگی

بررسی محتوایی کتیبه‌های رواق‌های ... ♦ ۱۳۹

آفرینش انسان و توانایی خداوند است. در طرفین دری که به گنبد الله‌وردی‌خان می‌رود در دو کتیبه قرآنی سوره نصر و توحید نوشته شده است که مضمون سوره نصر، وعده پیروزی مؤمنان و سوره توحید یگانگی و بی‌همتایی خداوند را یادآوری می‌کند. در رواق دارالسلام، بخشی از دعای جوشن کبیر در بالای ازاره متصل به گنبد حاتم‌خانی با این مضمون نوشته شده است:

ای کسی که یادش از دل‌ها نمی‌رود، نورش خاموش نمی‌گردد، نعمت‌هایش قابل شمارش نیست و حکومتش پایان ندارد، ای کسی که بزرگی و جلالش قابل تعریف نیست، ای آغاز و پایان همه اشیاء، ای معبد و صاحب هر چیزی، ای پرورنده همه اشیاء و خالق آنها، ای آفریننده همه چیز، ای گیرنده و دهنده همه اشیاء، ای آغازکننده هر شئ و برگرداننده آن.

علاوه بر کتیبه قرآنی و دعایی رواق دارالسلام، در بالای ازاره در اطراف رواق، قصيدة بسیار طولانی در ستایش امام رضا^(۷) با خط نستعلیق روی سنگ حجاری شده است (تصویر ۹).

تصویر ۹. کتیبه‌های اشعار فارسی، بالای ازاره دور رواق دارالسلام

در بالای ازاره رواق حاتم‌خانی نیز قصیده‌ای به خط نستعلیق روی سنگ منبت‌کاری شده نگاشته شده است:

زهی اساس همایون آسمان کردار

خهی بنای سعادت فزای خلد آثار

سپهر کیست که اینجا برد ز رفعت نام

بهشت چیست که اینجا زند دم از مقدار

نشیب عرصه‌اش از بام چرخ دارد تنگ

فراز شمسه‌اش از اوج شمس دارد عار

برای سرمه از این دو برند حورالعین

از آن غبار که خیزد ز مقدم زوار

اساس آسمان، بنای حرم مطهر امام رضا^(ع) است که بلندی و رفعت آن از آسمان بیشتر

است که آسمان نمی‌تواند دم بزند و بهشت نیز همین طور. اوج خورشید به عظمت حرم
مطهر امام رضا^(ع) نیز نمی‌رسد چون که غبار زوار این حرم، سرمهٔ چشم حورالعین بهشت
است.

نتیجه‌گیری

تیموریان و صفویه از فرمانروایان مهم تاریخ ایران هستند. آنان از نظر هنری دستاوردهای زیادی از خودشان بهجا گذاشتند که دارای ویژگی‌های مشترک و افتراق‌آمیز هستند. از نظر معماری، دورهٔ صفویه، روند معماری دورهٔ تیموری را ادامه داد و در بعضی موارد مثل قواعد و اصول ساختمان‌های بزرگ هماهنگی بین دو روش معماری شرق و غرب به وجود آورد.
تزیین، مهم‌ترین ملاک ارزشمند بنا در دورهٔ تیموری بود که نقطهٔ اوج آن استفاده از کاشی معرق یا تلفیق آن با آجر است، کاشی هفت رنگ در دورهٔ صفویه به اوج پیشرفت خود رسید و کاشی معقلی از نوعی دیگر بود. استفادهٔ نقوش هندسی و گیاهی و طبیعت‌گرایی از جمله ویژگی تزیین دورهٔ تیموری است. رنگ در هر دورهٔ طیف گستردگی دارد و خط ثلث، نسخ و نستعلیق، از جمله خطوط مورد استفاده است.

رواق‌های دارالحفظ به مساحت ۲۱۷ مترمربع، دارالسیاده ۳۷۳ مترمربع و دارالسلام ۲۲۷ مترمربع از رواق‌های دورهٔ تیموری و رواق‌های دارالغیض ۱۱۲ مترمربع، اللهوردی‌خان ۱۷۱

مترمربع و حاتم خانی ۱۱۵ مترمربع از جمله آثار باقیمانده دو دوره مذکور می‌باشد. دارالسیاده و اللهوردی خان از نظر مساحت، بزرگ‌ترین رواق دوره تیموری و صفویه است. در مقایسهٔ تطبیقی این رواق‌ها، محتوای آثار مدنظر بود. لذا در رواق دارالحفظ و دارالسیاده اشعار فارسی بسیاری به چشم می‌خورد، در رواق دارالفیض و گنبد اللهوردی خان دوره صفویه احادیث بیشتر از شعر مورد توجه بوده است، از این نکته می‌توان استنباط کرد که تیموریان به شعر اهمیت بسیاری قائل بوده‌اند اما در دوره صفویه، کتیبه کردن اشعار فارسی چندان مرسوم نبوده است. در گنبد اللهوردی خان بیشتر کتیبه‌ها حدیثی هستند و این احادیث اهمیت زیارت حرم مطهر امام رضا^(ع) را یادآوری می‌کند. رواق حاتم خانی کمترین کتیبه قرآنی را دارد. در کتیبه‌های و رواق دارالحفظ از ۱۷ سوره قرآن استفاده شده است.

جدول بررسی تزیین‌های کتیبه‌ای رواق‌ها

نام رواق	نام بنا	سال ساخت بنا	نوع کاشی	تزیین‌های خطوط	تزیین‌های دیگر
دارالحفظ	گوهرشاد (تیموریان)	سده پانزدهم / نهم ق	کاشی‌های چینی‌نمای سنگ مرمر	ثلث نستعلق نسخ جلی	مقرنس کاری و آینه‌کاری
دارالفیض	دوره صفویه	سده هفدهم / یازدهم ق	معرق سنگ مرمر	ثلث نستعلق	منبت کاری درها و مقرنس
دارالسیاده	گوهرشاد (تیموریان)	سده پانزدهم / نهم ق	معرق سنگ مرمر	نستعلق	رسمی‌بندی، مقرنس و آینه‌کاری
اللهوردی خان	اللهوردی خان (صفویه)	۱۶۱۲ق/۱۰۲۱	کاشی معرق سنگ مرمر	ثلث نستعلق	مقرنس کاری و آینه‌کاری
دارالسلام	گوهرشاد (تیموریان)	سده پانزدهم / نهم ق	سنگ مرمر پشمی‌رنگ	نستعلق و ثلت	آینه‌کاری
حاتم خانی	حاتم خان اردو بادی	۱۶۰۱ق/۱۰۱۰	سنگ مرمر کاشی معرق کاشی منبت	ثلث	-

جدول تطبیق مضمین و تزیین‌های کتبیه‌ای رواق‌ها

کتبیه حدیثی	کتبیه تاریخی	کتبیه اشعار فارسی	کتبیه دعایی	کتبیه قرآن	نام رواق	سال اول، شماره سویم، شماره مسلسل بیانات ۱۳۷۱
حدیثی از امام رضا(ع)، حدیثی از پامیر اکرم(ص)	دارد	۴۲ بیت از اشعار فارسی در مدح امام رضا(ع)	دارد	آیه‌های سوره‌های: احزاب، شعر/۹۰ نساء/۹۵، الانسان، آل عمران، طلاق، نمل/۵۶ - ۵۵، مائدہ، قصص، التغابن، زمر، مؤمنون، شوری، مجادله، نور	دارالحفظ	
-	تاریخ ساخت در زمان شاه سلیمان صفوی	-	دعای از جوشن کبیر	آیه‌های سوره‌های: ضحی، کوثر، حمد، واقعه، بقره، حجرق، شمس	دارالفیض	
حدیثی از امام رضا(ع) «لا الله الا الله» حصنی فتن دخل حصنی امن من عذایی»	-	اشعار فارسی در مدح امام رضا(ع)	دعای از جوشن کبیر	آیه‌های سوره‌های: شوری، طلاق، ضحی، رعد، قادر، آل عمران، غافر، نوح، اسراء	دارالسیاده	
حدیثی از جعفر صادق(ع)، حدیثی از محمد رسول الله(ص)، حدیثی از امام جواد(ع) و حدیثی از امام رضا(ع)	-	چند بیت شعر در مدح امام رضا(ع)	-	آیه‌های سوره‌های: جمعه، توحید، حمد، احزاب، آل عمران، الملك	الله وردی خان	
-	-	-	دعای جوشن کبیر	آیه‌های سوره‌های: نور، توحید، قدر	دارالسلام	
-	-	چند بیت شعر در مدح امام رضا(ع)	اسماء الحسنی و صلوات	آیه‌های سوره‌های: الانسان، نصر، توحید	حاتم خانی	

فهرست کتبه‌های قرآنی رواق‌ها

رواق‌ها	دوره	مضمون کتبه‌های قرآنی	مفاهیم
رُؤْيَا	رُؤْيَا	<ul style="list-style-type: none"> - احزاب / ۵۲، بالای در ورودی - شعر / ۲۲۷، در وسط صفة غربی - نسا / ۵۹، اطیعو الرسول و اولی امرکم - الانسان / ۷، يالهالذین آمنوا و اطیعوا له - نساء / ۹۵، فضل الله المجاهدين على القاعدین اجرا عظیما - طلاق / ۳ و بیزقه من حیث لا يحتسب - نمل / ۳۰-۳۱، ائنہ من سلیمان - مائده / ۵۶، و من يتول الله و رسوله - مائده / ۵۵، انحاولکم الله رسوله و الذين آمنوا - قصص / ۸۸، لاله الا هو كل شيء هاکل الوجهه له - زمر / ۷۳، و سبق الذين اتقوا ربهم الى الجنۃ زمرا - مؤمنون / ۱۸، و قل رب اغفو ارحم و انت خير الاحمین - شوری / ۲۳، قل اسلکم عليه اجرا الاموده في القربي 	<ul style="list-style-type: none"> اجازه ورود ظلم و ستم نکردن اطاعت کردن از اولی امر طعم دادن یتیمان جهاد در راه خدا رزاق بودن خداوند و توکل کردن برتری خداوند و تسلیم خدا بودن پیروزی بودن خداوند اهمیت نماز و زکات عدم شرک و برتری خداوند پاداش دادن مقتیان در بهشت بخشنده‌گی خداوند بدون اجر بودن رسالت پیامبران
رُؤْيَا	رُؤْيَا	<ul style="list-style-type: none"> - ضحی، ۱-۳، والضحی وليل اذا سجی ما ودعک ربک و ما قالی - کوثر / ۸، انا اعطيتک الكوثر فصل لربک و انحر ان شانتک هوالابتر - حمد / ۱، الحمد لله رب العالمین الرحيم - واقعه / ۱۲۳، فاصحاب اليهینه يا اصحاب المیهنه ثالثه من الاولین - بقره / ۱۹۷، و تزودوا فان خیر الزرا و الشتوی و اتقون يا اولی الالاب - حجر / ۴۵، این المتنین فی جنات و عيون - ق / ۳۳، من خنی الرحمن بالغیب و جاحد بقلب منیت - شمس / ۱-۲، والشمس وضجهها و القمر اذا تلها 	<ul style="list-style-type: none"> اهمیت روز و شب اعطای مقام شفاعة به پیامبر حمد و ستایش خداوند نیکحال بودن اصحاب یهین تفوی و خداترس بودن پاداش متنین خاشع بودن و خدا ترس بودن اهمیت روز و شب
رُؤْيَا	رُؤْيَا	<ul style="list-style-type: none"> - شوری / ۲۳، ذالک الذي يبشر الله عباده الذين ... - احزاب / ۳۲، انا بريد الله ليذهب عنکم - طلاق / ۳... و من يتق الله يجعل له مخرجًا 	<ul style="list-style-type: none"> بی اجر بودن رسالت پیامبر معطر بودن خاندان پیامبر رزاق بودن خداوند، توکل کردن و باقروا بودن

ادامه فهرست کتبیه‌های قرآنی رواق‌ها

مفاهیم	مضمون کتبیه‌های قرآنی	دورة	رواق‌ها	سال اول، شماره سوم، شماره مسلسل ۲۰۷، پیاپی ۲۳۱
برابری همه انسان‌ها شاکر بودن بندگان آرامش داشتن با یاد خدا همیت نزول قرآن بدون اجر بودن رسالت پیامبران آگاه بودن خداوند و پاداش دادن عمل آمرزش گناهان مهریانی با تواضع و تکریم کردن	- حجرات / ۱۳، ان اکرمکم عنده انتیکم - ضحی / ۱۱، و اما بنعنه ربک فحدث - رعد / ۲۸، الذين آمنوا و نظمن قلوبهم بذکر الله الا بذکر الله نظمن القلوب - قدر / ۱، انا انزلناه في ليله القدر - سوری / ۲۳، قل لاستكم عليه اجرا لا الموده في القربي - عافر / ۴، افوض امرى الى الله ان الله يبصر العباد - نوح / ۲۸، رب اغفرلى و لوالدى - اسرا / ۲۴، رب ارحمنها كما ربيتني صغيرا	﴿الْقُلُوبُ﴾ ﴿الْمُؤْمِنُونَ﴾	﴿الْمُؤْمِنُونَ﴾ ﴿الْمُؤْمِنُونَ﴾	
حمد و ستایش خداوند یکتایی و بی‌همتایی خداوند پاک و منزه بودن خاندان پیامبر پاداش نیکوکاران حمد و ستایش خداوند مالک بودن خداوند و توانایی	- جمیعه / ۱، یسیح الله ما في السموات و ما في الارض الملك القدس العزیز الحکیم - توحید / ۱، قل هو الله احد - احزاب / ۳۳، انما يربى الله و لذھب عنکم ... - کهف / ۱۰۷، ان الذين آمنوا و عملوا الصالحات كانت - حمد / ۲۱، الحمد لله رب العالمين، الرحمن الرحيم - ملک / ۷، تبارک الذي بيده الملك و هو على كل شيء قادر	﴿الْعَزِيزُ﴾ ﴿الْحَکِيمُ﴾	﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿الْمُلْكُ﴾	
علم و قدرت خداوند یگانگی خداوند عظمت نزول قرآن ستایش خداوند	- نور / ۳۵، الله نور السموات والارض مثل نوره كشکوه فھامصباح في زجاجه الزجاجه - اخلاص / ۱، قل هو الله احد الله الصمد - قدر / ۱، انا انزلناه في ليله القدر - جوشن کبیر	﴿الْعِلْمُ﴾ ﴿الْيَقِينُ﴾	﴿الْإِسْلَامُ﴾	
چگونگی آفرینش انسان پیروزی مسلمانان یگانگی خداوند	- انسان / ۱، هل اتی على الانسان حين من الدهر - نصر / ۱-۲، اذا جاء النصر الله و الفتح و رایت الناس - اخلاص / ۱، قل الله هو الله احد سورة توحید	﴿الْأَنْسَانُ﴾ ﴿الْفَتْحُ﴾	﴿الْمُؤْمِنُونَ﴾ ﴿الْمُؤْمِنُونَ﴾	

منابع و مأخذ

- ابن بابویه، محمدبن علی، (۱۳۹۱). *عيون اخبار الرضا*. شیخ صدوق؛ ترجمه و تصحیح موسسه تحقیقاتی انتشارات استوار (احمد بانپور، مهدی مافقی نژاد)، مشهد: استوار.
- اسکارجیا، جیان روپرسو، (۱۳۸۴). *هنر صفوی*، زند، قاجار. مترجم: یعقوب آزاد، چاپ دوم، تهران: مولی.
- پژوهش از دانشگاه کمبریج، (۱۳۸۰). *تاریخ ایران*. مترجم یعقوب آزاد، جلد ششم، تهران: جامی.
- تاسکتن، ... [و دیگران]، (۱۳۸۴). *تیموریان*. مترجم یعقوب آزاد، چاپ اول، تهران: مولی.
- سعادت، بیژن، (۱۳۵۵). *بارگاه امام رضا*^(۲). تهران: موسسه آسیا.
- عطاردي قوچاني، عزيزالله، (۱۳۷۱). *تاریخ آستانه قدس رضوی*. جلد اول، چاپ اول، تهران: عطارد.
- عطاردي قوچاني، عزيزالله، (۱۳۸۱). *فرهنگ خراسان*. تهران: عطارد.
- عقابی، محمدمهدی، (۱۳۷۸). *دایره المعارف بنایهای تاریخی دوره اسلامی*. چاپ دوم، تهران: سازمان تبلیغات اسلامی.
- علام، نعمت اسماعیل، (۱۳۸۲). *هنرهای خاورمیانه در دوران اسلامی*. مترجم عباسعلی تفضلی، مشهد: به نشر.
- کاویانیان، محمد، (۱۳۵۴). *شمس الشموس یا انیس النقوس*. بی جا.
- کلینی، محمدبن یعقوب، (۱۳۷۹). *اصول الکافی*. مترجم محمدباقر کمره‌ای، تهران: اسوه.

- کیانی، محمدیوسف، (۱۳۷۷). *تاریخ هنر معماری در دوره اسلامی*. تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی.
- گلمبک، لیزا و دونالد ویلیر، (۱۳۷۴). *معماری تیموری در ایران و توران*. مترجمان کرامت الله افسر و محمدیوسف کیانی، چاپ اول، تهران: سازمان میراث فرهنگی کشور.
- مجلسی، محمدباقر تقی، (۱۳۸۹). *بحار الانوار*، جلد ۳۹، چاپ جدید، تهران: دارالكتب.
- مشهدی محمد، عباس، (۱۳۸۳). *مشهد الرضا*. تهران: ناشر مولف.
- معین، محمد، (۱۳۵۵). *فرهنگ معین*، جلد دوم، تهران: امیرکبیر.
- مکی نژاد، مهدی، (۱۳۸۸). *ترزیبات معماری*. چاپ دوم، تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی.

❖ سال اول، شماره سوم، شماره مسلسل ۲۰ پیاپی ۱۳۹۲

منابع اینترنتی:

www.agralavi.org

ساعت ۱۲، دوشنبه ۱۹/۱۲/۸۷

www.agrazav.org

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی